

Sacralitate

Alexandru Cristian

Sunt un păcătos ce doarme în liniște,
un om ce nu poate visa
fără ca al său suflet să fie zdrobit
de stânca omului modern, de țepii rațiunii.

Ce să fac când eu nu mai pot fi sacru,
când puterea mea se stinge ca un soare
în apusul tomnatic al unei zile eterne,
când pasărea obosită doarme uitată
pe o creangă veche de când viața.

Rugăciunile mele nu mai sunt rugi,
sunt blasfemii spuse pe un ton calm,
sunt erezii spuse cu dulceața liniștii sufletești,
sunt nimicuri...

Visele mele, pasiunile mele sunt pierdute
în abisul cotidian și în vulcanul urban,
iar eu visez, iubesc până la o a doua moarte.

Să mori nu e un lucru ușor,
să trăiești este o moarte simplă fără slujbă,
să fii îngropat este cufundarea
sacralului în banalul lumii de azi.

De ce nu mai există sacru?
poate pentru că nu mai există sfinți,
poezi sau măcar oameni cu suflet
și cu puterea de a ridica totul \
la nivelul tainei mântuitoare: creația.

Din volumul Sacralitate de Alexandru Cristian, publicat la Editura Familie din Israel, i în anul 2016